

ת"פ 60043/05/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אדם חמאד, הנאשם

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופט אברהם רובין

ת"פ 60043-05-18 מדינת ישראל נ' חמאד

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

אדם חמאד - הנאשם

גזר דין

1. העבירה בה הורשע הנאשם

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 333 ו- 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי האמור בכתב האישום המתוקן, עובר לביצוע העבירה הנאשם עבד באתר בנייה ברחוב האומן 10 בירושלים, ועמו עבדו באותו מקום אחיו ליית', טוני מורה, והמתלון. במהלך יום העבודה התעורר ויכוח בין הנאשם ואחיו לבין טוני והמתלון, זאת על רקע סירובו של הנאשם בבוקרו של אותו יום, להסיע את המתלון מהמחסום בכניסה לירושלים לאתר הבנייה. במהלך הוויכוח קיללו הצדדים זה את זה. סמוך לשעות הצהריים המוקדמות הסלים הוויכוח והתפתח לקטטה אלימה בין אחיו של הנאשם לבין טוני. במהלך הקטטה הפיל טוני את אחיו של הנאשם לקרקע ורכן מעליו. המתלון אשר עמד בקרבת מקום קם לעבר השניים. בשלב זה, כאשר הבחין הנאשם במתלון קם לעבר אחיו ולעבר טוני, הכה הנאשם בחוזקה את המתלון בראשו באמצעות פלס באורך של 50 ס"מ שהיה בידו. מיד לאחר מכן עזבו הנאשם ואחיו את המקום. כתוצאה מהמכה נגרם למתלון חתך בקרקפת ודימום תוך מוחי, אשר הצריכו את אשפוזו של המתלון וביצוע ניתוח לצורך ניקוז הדם ממוחו.

כאמור, לנוכח מעשה זה הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

1. תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 29, נשוי ואב לילדה בת שנה. בעת עריכת התסקיר הייתה רעייתו של הנאשם בהיריון מתקדם.

התסקיר מתאר כי משפחת המוצא של הנאשם נורמטיבית, אם כי ברקע הדברים קיימת מורכבות מסוימת המתוארת בפסקה האחרונה בעמוד הראשון של התסקיר.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ולאחר סיום לימודיו השתלב בעבודה בתחום השיפוצים. לנאשם אין עבר פלילי קודם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר בכך שביצע עבירה, אך הוא מצמצם את חלקו בהשתלשלות האירועים, ומצמצם את חומרת מעשיו. לדברי הנאשם בפגישתו עם שירות המבחן, הוא מצא צורך להתערב בקטטה של אחיו עם טוני כאשר ראה שהמתלונן ניגש לשניים, לדבריו בצורה מאיימת, וכי מטרתו הייתה להגן על אחיו.

על רקע גורמי הסיכון והסיכוי עליהם עמד שירות המבחן בתסקירו, מעריך שירות המבחן את הסיכוי לביצוע עבירה אלימות נוספת על ידי הנאשם כנמוך עד בינוני.

בסיכומו של התסקיר ממליץ שירות המבחן להימנע מהטלת ענישה מחמירה של מאסר בפועל, זאת לנוכח גילו הצעיר של הנאשם והחשש מפני חשיפתו לדפוסים עברייניים בכלא. על כן ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות בצירוף מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

2. הצהרת נפגע עבירה

נפגע העבירה ערך תצהיר נפגע עבירה, בגדרו הוא פירט את הנזקים שנגרמו לו עקב מעשהו של הנאשם. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הוגשה, ללא התנגדות, הצהרה נוספת מטעם נפגע העבירה, בה נמסרו פרטים לגבי פיצוי שקיבל נפגע העבירה ממשפחת הנאשם.

לדברי נפגע העבירה הוא לא עבד מיום האירוע ועד לחודש מרץ 2019, דהיינו במשך כעשרה חודשים, וכי בשל כך הוא נאלץ לבקש את עזרת הזולת לצורך פרנסת משפחתו המונה אישה ושלושה ילדים. נפגע העבירה טוען בהצהרתו כי מאז האירוע הוא הפך מאדם שמח לאדם עצוב המכונס בעצמו ומתרחק מאחרים. לדברי נפגע העבירה הוא איננו יכול לממן לעצמו טיפול נפשי. נפגע העבירה מוסיף וטוען כי הוא ואחותו שערבה לו, נדרשים לשלם לבית החולים סכום של 65,500 ₪ בגין הטיפול שקיבל. להצהרתו צירף נפגע העבירה מסמכים רפואיים המלמדים על דימום תוך גולגולתי שנגרם לו עקב האירוע, אשר הצריך ניתוח בהרדמה כללית לשם ניקוזו. כן צירף נפגע העבירה קבלות המעידות על רכישת תרופות, וכן אישורים על ביקוריו בבית החולים לצורך ביקורת.

3. טיעוני המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את החומרה שנודעת ליישוב סכסוכים בדרכים אלימות. כן הדגישה ב"כ המאשימה את הנזק הפיסיים, הנפשיים והכלכליים שנגרמו לנפגע העבירה.

ב"כ המאשימה טענה כי לנוכח חומרת המעשה מחד, ולנוכח העובדה שמדובר במעשה לא מתוכנן אשר לא גרם לנכות צמיתה של הנפגע מאידך, יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל, וכי לנוכח הודאתו של הנאשם, הגם שזו ניתנה לאחר ניהול הוכחות חלקיות, ולנוכח עברו הנקי, יש למקם את העונש המתאים בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם.

ב"כ המאשימה בקשה מבית המשפט שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן בדבר הטלת עונש של מאסר בעבודות שירות כיוון שהנאשם לא נטל אחריות מלאה למעשהו, והוא לא עבר תהליך שיקום משמעותי במהלך תקופת המשפט.

4. טיעוני הנאשם לעונש

ב"כ הנאשם עמד על השתלשלות האירועים שהביאה למעשהו של הנאשם, ולדבריו גם אם השתלשלות זו איננה מקימה את הסייג של הגנה עצמית, הרי שיש בה כדי להאיר באור פחות חמור את מעשהו של הנאשם, זאת בהשוואה, למשל, למי שיוצאים מביתם עם סכין בידיעה שזו תשמש אותם בעת הצורך. ב"כ הנאשם גם הפנה לכך שהנאשם ביצע את מעשהו באמצעות פלס שהיה אותו רגע ברשותו, דבר המעיד על הספונטניות של המעשה, וכן לכך שהנאשם הנחית מכה אחת בלבד על ראשו של נפגע העבירה. לאור האמור טען ב"כ הנאשם כי מתחם העונש ההולם צריך להתחיל במספר חודשי מאסר בעבודות שירות, וכי לנוכח עברו הנקי של הנאשם, ולנוכח התקופה בה הוא היה עצור ממש ולאחר מכן במעצר בית מלא עד שהותר לו לצאת לעבודה, יש למקם את עונשו בתחתית המתחם, כך שהנאשם לא ישלח למאסר בפועל. לגבי הפיצוי למתלונן טען ב"כ הנאשם כי אביו של הנאשם שילם לנפגע העבירה קרוב ל- 65,000 ₪ במסגרת ניסיון סולחה שנעשה, אולם יוער כי בסופו של דבר התברר כי הנאשם שילם רק 25,000 ₪ לנפגע העבירה.

דין והכרעה

5. מתחם העונש ההולם

הערך המוגן על ידי העבירה בה הורשע הנאשם - חבלה חמורה בנסיבות חמורות - הוא שלום הגוף, הנפש והחיים. אלו הם הערכים הנעלים ביותר שעליהם מגן הדין הפלילי, ובהתאם לכך העונש שנקבע בצד העבירה עומד על 14 שנות מאסר. הפגיעה שפגע הנאשם בערך המוגן חמורה אך לא קיצונית בחומרתה, זאת לנוכח העובדה שלא נגרמה לנפגע העבירה נכות צמיתה.

6. ב"כ המאשימה הציגה מספר פסקי דין אשר לשיטתה מבטאים את הענישה הנוהגת בעבירות נושא דיונו.

בע"פ 759/16 ג'בארין נ' מדינת ישראל (13.6.2016), הורשע המערער, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ונגזר עליו עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, זאת בגין כך שעל רקע סכסוך בין משפחתו לבין משפחת המתלונן הגיע המערער כשהוא מצויד במפתח שבדי, לבית המתלונן והכה אותו בפניו. למתלונן נגרם שבר באף שהצריך ניתוח בהרדמה כללית. ערעורו של המערער על חומרת העונש נדחה, זאת חרף עברו הנקי וחרף המלצת שירות המבחן להטיל עליו עונש של עבודות שירות, תוך שבית המשפט מצוין כי:

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם אלימות החותרת תחת זכותו של אדם לשלמות גופו (ע"פ 2951/12 ביאדסה נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (2.8.2012)) וכן על הצורך להרתיע את הפונים לפתרון סכסוכים בכוח הזרוע באמצעות השתת עונשים הולמים ומשמעותיים. זאת במטרה להעביר את המסר כי החברה אינה סובלנית להתנהגויות מסוג זה (ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (16.8.2007); ע"פ 7360/13 טאהא נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (13.1.2014); ע"פ 2028/15 ג'וליס נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (11.5.2016))."

יש לציין כי עניין **ג'בארין** חמור בנסיבותיו מעניינו של הנאשם שלפניי, הן בשל ההצטיידות המוקדמת במפתח שבדי והן בשל הנכות הצמיתה בשיעור של 25% שנגרמה לנפגע העבירה.

בע"פ 379/15 **אגינצ'ה נ' מדינת ישראל** (26.7.2015), הורשע המערער, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון פתוח, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, זאת בגין כך שבמסגרת ויכוח עם המתלונן הוא הטיח בקבוק בירה בפניו, וגרם לו לשבר בארובת העין, אשר הצריך אשפוז וניתוח. על המערער נגזר עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, וערעורו לבית המשפט העליון נדחה תוך שבית המשפט הדגיש את העובדה שלמערער עבר פלילי בעבירות אלימות, את העובדה שהמערער השתמש בבקבוק זכוכית, אשר עלול לגרום נזק הדומה לנזקי סכין, ואת העובדה שהמכה כוונה לאזור רגיש בגופו של המתלונן - הפנים.

בע"פ 7475/14 **מהדי נ' מדינת ישראל** (25.12.2014), הורשע המערער על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, זאת לאחר שעל רקע ויכוח בכביש היכה המערער את המתלונן מספר פעמים בפניו באמצעות "כלי עבודה", וגרם לשבירת שלוש משיניו ולחתך שהצריך תפירה. על המערער נגזר עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, זאת חרף המלצת שירות המבחן להטיל עליו עונש לריצוי בעבודות שירות. ערעורו של המערער לבית המשפט העליון התקבל, ולנוכח הזמן הארוך שחלף ממועד ביצוע העבירה ועד למתן גזר הדין הופחת עונשו של המערער והועמד על 20 חודשי מאסר. ויודגש, עונש המאסר האמור נגזר על המערער חרף התסקיר החיובי שהמליץ על הטלת מאסר בעבודות שירות, ותוך שבית המשפט העליון הדגיש כי: **"ככלל ענישה זו** (בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - א.ר.), **צריכה לכלול רכיב משמעותי של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח"** (פסקה 13 של פסק הדין).

בע"פ 6484/14 **תלחמי נ' מדינת ישראל** (6.12.2015), הורשע המערער, לאחר ניהול משפט, בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, זאת בגין כך שבמהלך ויכוח נטל המערער מוט מתכת זוויתי עם קצוות מושחזים והטיח אותו לעבר ראשו של המתלונן. המוט פגע בידו של המתלונן שגוננה על ראשו וכתוצאה מכך נגרמו לו פגיעות בגיד ובעצב של אגודל יד ימין שהצריכו ניתוח בהרדמה כללית ושהותירו בו נכות צמיתה בשיעור של 42%. על המערער נגזר עונש של 21 חודשי מאסר וערעורו על גזר הדין נדחה.

בע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.2011), הורשע המערער, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, זאת בגין כך שעל רקע ויכוח עם המתלונן הטיח המערער בפניו קסדה של אופנוע וגרם לשברים בפניו שהצריכו אשפוז של שבוע ימים בבית חולים. על המערער נגזר עונש של 36 חודשי מאסר בפועל, בין היתר על רקע עברו הפלילי בעבירות רכוש. ערעורו של המערער נדחה, תוך שבית המשפט העליון עמד על כך ש: **"אף אם נניח כי המתלונן נהג שלא כשורה במהלך האירוע, אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את התגובה האלימה והבריונית מצד המערער. המסר החד משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע..."** (פסקה 7 לפסק הדין). עם זאת, והגם שהערעור נדחה, העיר בית המשפט כי בנסיבות העניין העונש שנגזר על המערער נמצא ברף הגבוה של הענישה.

7. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין בהם העונשים שנגזרו היו קלים יותר.

בע"פ 9147/17 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** (20.9.2018), הורשע המערער, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון,

בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות, זאת לאחר שבמסגרת תקיפה שבוצעה בחבורה דקר המערער את המתלון בפניו באמצעות חפץ חד וגרם לו לחתך עמוק שפגע בעצב, בווריד ובעורק בפניו של המתלון. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר ובהתחשב בגילו הצעיר של המערער, בעברו הנקי ובתסקיר החיובי שהמליץ על הטלת עונש של מאסר בעבודות שירות, גזר על המערער עונש של 12 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של המערער לבית המשפט העליון התקבל ועונשו הומר לעונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט העליון ציין כי לא נפלה שגגה מלפני בית המשפט המחוזי, אך העונש הופחת, כאמור, על רקע תסקירים משלימים שהוגשו בשלב הערעור ואשר לימדו על התגייסותו של המערער להליך טיפולי.

בע"פ 1508/16 **אמסלם נ' מדינת ישראל** (18.8.16), הורשע המערער, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, זאת לאחר שבמהלך ויכוח עם דר רחוב שהתמקם ליד קיוסק בו עבד המערער, היכה המערער פעמיים בפניו של דר הרחוב באמצעות אגרופיו, וכן היכה אותו פעם אחת בראשו באמצעות מוט מרזל, ובכך גרם לשברים באפו ובארובת העין שלו. תסקיר שירות המבחן המליץ על הטלת עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר, ולאחר שקבע כי יש לסטות מהמתחם משיקולי שיקום הוא גזר על המערער עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל. ערעורו של המערער לבית המשפט העליון התקבל בדעת רוב ועונשו הועמד על שישה חודשי מאסר בעבודות שירות. עם זאת, הודגש בדעת הרוב כי קבלת הערעור היא פרי של נסיבות מיוחדות שהתקיימו באותו מקרה - תסקירים חיוביים ביותר, שיתוף פעולה יוצא דופן בחקירה, לרבות מסירת מצלמות הקיוסק שתיעדו את האירוע למרות שהמערער ידע כי ללא מצלמות אלו תיתקל המאשימה בקשיים ראייתיים להוכחת אשמתו, וניסיונות כנים שעשה המערער על מנת לאתר את המתלון כדי לקדם קיומם של הליכי "צדק מאחה".

עיינתי גם בפסקי הדין הנוספים שהגיש ב"כ הנאשם, אולם אלו פחות מתאימים בנסיבותיהם לענייננו, באשר הם עוסקים בעבירות פחות חמורות מהעבירה בה הורשע הנאשם.

8. נפנה לבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הנאשם ביצע את העבירה ללא תכנון מראש. מדובר במעשה ספונטני שבוצע כאשר הנאשם ראה את אחיו מופל אל הקרקע בידי טוני ואת המתלון קם לעבר השניים. הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה היא ניסיונו לסייע לאחיו. יודגש, לא מדובר בנסיבות שיכולות להקים סייג לאחריות פלילית, וגם לא מדובר בנסיבות המקימות קרבה לסייג. על כן יש לגנות ולהעניש את הנאשם בגין מעשהו. ברם, יש להביא בחשבון כי הנאשם לא יזם את תחילת האירוע האלים, הוא לא הצטרף אליו מיד בראשיתו אלא רק כאשר ראה שהמתלון מתקרב לאחיו ולטוני, וכי הצטרפותו לאירוע והפעלת האלימות מצדו לא נועדו לקדם מטרה פלילית כלשהי.

הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה הוא חמור עד כדי מותו חלילה של המתלון. הנאשם לא היכה את המתלון בידיו אלא הוא עשה שימוש בפלס שאורכו חמישים סנטימטרים לפחות. הנאשם היכה בחוזקה את המתלון. המכה הונחתה על ראשו של המתלון. כל אלו מלמדים על הנזק החמור שיכול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה, אם כי יש להביא בחשבון שהנאשם היכה את המתלון מכה אחת.

הלכה למעשה כתוצאה ממעשהו של הנאשם נגרם למתלון חתך בקרקפת, ודימום תוך מוחי אשר הצריך ניתוח לצורך ניקוז הדימום (ראו: ת/5 - תמונות המתלון לאחר הניתוח). אין ראיות לנכות פיסית צמיתה שנגרמה למתלון, ואף לא

לנכות נפשית צמיתה. עם זאת, יש לתת משקל להצהרת נפגע העבירה לפיה הוא מתקשה להפסיק לחשוב על האירוע, וכי נגרמת לו עוגמת נפש בכל פעם שהוא רואה את הצלקת שנותרה בו. לעניין הנזק שנגרם בפועל כתוצאה מהעבירה יש להביא בחשבון גם את הנזק הכלכלי המשמעותי שנגרם למתלונן, הן בשל הצורך לשלם עבור הטיפול הרפואי כ- 65,000 ₪, הן בשל העובדה שבמשך כעשרה חודשים הוא היה מושבת מעבודתו. המתלונן אף מציין בהצהרת נפגע העבירה כי לא קיבל תשלומים כלשהם מהמוסד לביטוח לאומי בשל העובדה שלא מדובר בתאונת עבודה אלא בתקיפה מכוונת.

9. לנוכח כל האמור אני קובע, כי בנסיבות ביצוע העבירה במקרה שלפניי נע מתחם העונש ההולם בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל.

10. העונש המתאים

הנאשם הודה במיוחס לו במסגרת הסדר הטיעון, ובכך חסך מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. עם זאת יצוין, כי הודאתו של הנאשם נמסרה רק אחרי שנשמעו ההוכחות. הודאתו של הנאשם מבטאת גם קבלת אחריות מצדו על מעשיו. שירות המבחן כתב כי הנאשם מצמצם באופן משמעותי את אחריותו להשתלשלות העניינים וכי הוא רואה בו ובאחיו קורבנות של האירוע. עם זאת, יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שבאמצעות משפחתו הוא פעל לשם תיקון חלקי של תוצאות העבירה, בכך שבמסגרת מגעים לסולחה בין המשפחות שילמה המשפחה למתלונן 5,000 ₪, וכן שילם אחיו של הנאשם 20,000 ₪ נוספים לבית החולים על חשבון חובו של המתלונן. עם זאת, לא הוצגה ראייה שתלמד על כך שבעקבות המגעים האמורים והתשלומים ששולמו נערכה סולחה סופית בין המשפחות.

לנאשם אין כל עבר פלילי. כאמור בתסקיר שירות המבחן, הנאשם ניהל חיים נורמטיביים לגמרי עד לאירוע המדובר. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, הקים משפחה הכוללת רעייה ובת (רעייתו של הנאשם הייתה בהריון מתקדם בזמן עריכת התסקיר), והוא עבד לפרנסתו בתחום הבנייה והשיפוצים. מעשהו של הנאשם מהווה, אם כן, מעידה חד פעמית.

משפחת המוצא של הנאשם נורמטיבית, כך שלא ניתן לזקוף את מעשהו של הנאשם לחובת קשיים כאלו ואחרים שהוא חווה בילדותו. בהקשר זה של משפחת הנאשם נפנה גם לדברי שירות המבחן בפסקה האחרונה שבעמוד הראשון לתסקיר, בנוגע לאביו של הנאשם.

בכל הנוגע להשפעת העונש על הנאשם ועל משפחתו יש להזכיר כי בגין מעשהו הנאשם היה עצור לראשונה בחייו למשך כשבוע, וכי מאז שחרורו בחודש מאי 2018 הוא שהה במעצר בית מלא תשעה חודשים, ולאחר מכן במעצר בית לילי.

על רקע חייו הנורמטיביים של הנאשם התרשם שירות המבחן כי ההליך המשפטי ותקופת מעצר הבית הממושך בו שהה הנאשם מהווים גורמים הרתעתיים מבחינתו. לאור זאת, ולנוכח גילו הצעיר של הנאשם והחשש לחשיפתו לדפוסים עברייניים בכלא, ממליץ שירות המבחן שלא להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל ולהסתפק בהטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות בצירוף מאסר על תנאי וחויב בפיצוי המתלונן. אין בידי לקבל את המלצת שירות המבחן. כאמור לעיל מעשהו של הנאשם הוא מעשה חמור, הגם שמדובר במעשה חד פעמי

שאיננו מאפיין את התנהגות הנאשם בדרך כלל. עמדנו לעיל על כך שעל בית המשפט להעביר מסר ברור וחד לפיו האלימות איננה דרך לפתרון סכסוכים. אכן, נסיבות ביצוע העבירה מעט מקילות, אך גם בהינתן העובדה שהנאשם הצטרף לקטטה שלא הוא יזם, וגם בהינתן טענתו, הגם שזו לא הוכחה, לפיה חשש כי המתלונן עומד לתקוף את אחיו, יכול היה הנאשם לנקוט באמצעי פחות חמור ומסוכן כדי לבלום את המתלונן, ומשלא עשה כן אין מנוס מלגזור עליו עונש של מאסר בפועל.

11. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 12 חודשי מאסר בפועל מהם יש לנכות את ימי מעצרו של הנאשם (16.5.18 - 23.5.18).

ב. חמישה חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. הנאשם יפצה את נפגע העבירה, עיסא רזק אללה, בסכום של 40,000 ₪, זאת בגין חלק מהוצאותיו הרפואיות. הפיצוי ישולם בארבעים תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון יבוצע ביום 1.6.20 ויתר התשלומים יבוצעו בכל ראשון בחודשים שלאחר מכן. אי ביצוע של תשלום אחד במועד יעמיד לפירעון מידי את כל סכום הפיצוי שטרם נפרע עד למועד ההפרה.

על הנאשם להתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו ביום 29.3.20 עד לשעה 10:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון, ועותק מהכרעת הדין וגזר הדין. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט טבת תש"פ, 26 ינואר 2020 בנוכחות הצדדים.